

Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *βγάλμα* 7. 4) Οὐδ. πληθ. οὐσ. α) Ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐκρίζωσιν ἢ ἐξόρυξιν πράγματός τινος Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — *Λεξ. Δημητρ.*: Ἐχει νὰ πλερώσῃ τὰ βγαρτικά τοῦ ἀρακά Θήρ. Τὰ βγαλιτικά τῶ δατατῶ - τῶ δετρωῶ κττ. Ἀπύρανθ. Ὁ ἱατρὸς παίρνει τόσα βγαλιτικά ὥς τὸ δόδι αὐτόθ. β) Ἀμοιβὴ τοῦ ἱερέως διὰ τὴν ἐκφορὰν νεκροῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ καὶ ἂν πιθάνου, θ' ἀφήκου τὰ βγαλτ'κά μ'. Οὕτι τὰ βγαλτ'κά δὲν ἄφ'κι νὰ πλιρώσ'νι, τόσου φτουχὸς ἦταν.

βγαλτό, *ιδ.* βγαλτός.

βγαλτοδόνητος ὁ, Πελοπν. (Μάν.) Οὐδ. βγαλτοδόνητικο Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βγαλτός καὶ τοῦ οὐσ. δόντι.

Βγαλμοδόνητος, ὁ *ιδ.*

βγαλτός ἐπίθ. Ἀττικ. Πελοπν. (Κυνουρ. Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βγαλιτός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βγαρτός Κίμωλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. βγαλτό τό, Βιθυν. Εὐβ. (Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Μαζαίικ.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* βγαρτό Θήρ. Κρήτ. Μῆλ. Νάξ. (Κορων.) Χίος κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω. Διὰ τὸ βγαλιτός *ιδ.* βγάλμα.

1) Ὁ ἐκρίζων ἐκ τῆς γῆς δι' ἀποσπάσεως Ἀττικ. Κίμωλ. κ.ά.: *Βγαλτός σανός* (ὁ ἐκρίζωμένος καὶ ὄχι θεωρισμένος) Ἀττικ. *Βγαρτό* δεματικό (τὸ πρὸς κατασκευὴν δεμάτων χόρτον) Κίμωλ. 2) Ὁ ἀναβρύων Πελοπν. (Κυνουρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: *Βγαλτό νερό* Κυνουρ. Συνών. βγαλιτικός 1. 3) Ὁ διὰ κλήρου ὀρισθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων νὰ ἐκδικηθῇ διὰ φόνου τὸν φόνον συγγενοῦς Πελοπν. (Μάν.): Ἄσμ.

Σαράντα πέντε σερνικοὶ ἐβγάλασι ἓνα βγαλτό

(μοιρολ.) 4) Ὁ δι' ἐκβολῆς καὶ οὐχὶ συνθλίψεως τῶν ὄρων εὐνουχίζόμενος Πελοπν. (Μαζαίικ.) κ.ά.: *Πῶς θὰ τὸ μουνουχίσῃς* (ἐνν. τὸ ζῆφο), *στριφτό ἢ βγαλτό*; 5) Ἐπὶ δημοτικοῦ ἔσματος, ὁ ὑπὸ τινος ποιηθεὶς καὶ διαδοθεὶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Τραγούδι βγαρτό ἢ βγαλιτό*. 6) Ὁ ἐκ ξένου ποιμνίου ἀποχωρισθεὶς καὶ προσελθὼν, ἐπὶ ζῶντος Πελοπν. (Μαζαίικ.): *Βγαλτό πρᾶμα*. 7) Οὐδ. οὐσ., δοτιὴν Βιθυν. Εὐβ. (Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) Κίμωλ. Κρήτ. Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) Μῆλ. Νάξ. (Κορων.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *βγάλμα* 7.

βγάλωμα, *ιδ.* βγάλ-λωμα.

***βγαντός** ἐπίθ. βγαντό τό, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βγάνω.

Δοτιήν. Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *βγάλμα* 7.

βγαντοῦ ἢ, Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βγαντός καὶ τῆς καταλ. -οῦ.

Γυνὴ ἔχουσα δοτιήνας (ὕβριστικῶς).

βγάνω κοιν. ἐβγάνω Ἡπ. βγάνου βόρ. ιδιώμ. δάνου Τσακων. Ἀόρ. ἐμπαλῆκα Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐβγάνω, ὁ κατὰ Κορ. ἢ ἐκ τοῦ ἐκ β-βάζω, ὅπως *πιάζω-πιάνω* κττ., ἢ ἴσως ἐκ τοῦ ἐκ-βαίνω. Ἰδ. Ἀτ. 1,225 καὶ 4,140. Διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐκβαίνω ὀρθοτέραν ἐτυμολογίαν πβ. καὶ βάνω ἐκ τοῦ βαίνω. Ὁ Ἀόρ. ἐβγανὰ εἶναι περιορισμένος χρησιμοποιουμένου ἀντ' αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἐβγαλα τοῦ ρ. βγάλλω.

Τὸ ρῆμα τοῦτο σημασιολογικῶς συμπίπτει πρὸς τὸ κοινὸν βγάζω, ὑφ' οὗ καὶ δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ἐν πάσῃ σημασίᾳ, διὸ καὶ ἡ σημασιολογικὴ ἐρευνά του ἐν-

ταῦθα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων περιορίζεται μόνον εἰς ιδιωτισμούς τινας.

Α) Κυριολ. 1) Ἀποβιβάζω Κεφαλλ.: *Βγάνω τ' ἄλογα ἀπ' τὸ καράβι*. 2) Ἐξάγω, ἐκβάλλω κοιν. καὶ Τσακων.: Φρ. *Βγάνω τὰ σταφύλια* (βραχυλ. πιέζω τὰς σταφύλας εἰς τὸ πατητήρι πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γλεύκους). *Βγάνω τὰ μέσα μου* (ἐμῶ ἀκατασχέτως) *πολλαχ.* *Βγάνω τὴ γλῶσσα μου* (περιφρονῶ, χλευάζω) *Ζάκ. Βγάνω χταπόδι* (βυθίζω ἀπὸ ἀπροσεξίαν τὸν πόδα μου εἰς ὕδωρ) αὐτόθ. *Βγάνω ὥς τὸ πιάττο* (ἀποκαλύπτω πράξεις ἐνοχοποιητικὰς) Πελοπν. (Μάν.) *Βγάνω τὸν ἥλιο* (θεραπεύω δι' ἐπιδῶν τὴν ἡλίαςιν) *Κίμωλ. Βγάνω λουρὶ* (ἐξάγω ταινίαν ἐκ δέρματος) Πελοπν. (Μαζαίικ.) *Τὸν ἐβγαναν σὰν τὸν πουντ'κὸ ἀπ' τοῦ λάδ'* (ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπὶ μοιχείᾳ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τὸ βγάνω ὄξω τὸ καράβι* (παρακάμπτω ἄκραν) Ἀνδρ. *Μὲ βγάψ'* ὄξω (ἐνεργοῦμαι, ἀφοδεύω) Μακεδ. (Βλάστ.) *Δὲν ἐβγάνει λόγο* (δὲν ἐκβάλλει λέξιν, δὲν λέγει τίποτε) Ἡπ. *Βγάψ'* τὰ σ' ἄλλὰ ὥς τοῦ ξέχουνου (ἐπὶ ὀκνηροῦ ἐκτελοῦντος ἔργα ἀνάξια λόγου. *ξέχουνου* = μέρος ποῦ δὲν ὑπάρχει χιόνι) Στερελλ. (Ἀράχ.) *Βγάψ'* τὰ σ' ἄλλὰ π' τ' ἂν ἀγγάρεα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἡπ. || Γνωμ.

Βάνε καὶ μὴ βγάνης, | νὰ ἰδῇς σωρὸ ποῦ κάνεις

(διὰ τῆς οἰκονομίας γίνεται κάνεις ὑπέρπλουτος)

Ὅποιος βγάνει καὶ δὲ βάνει | γρήγορα ὥς τὸν πάτο φτάνει
(διὰ τῆς ἀφειδοῦς δαπάνης ἄνευ ἀναπληρώσεως τῶν δαπανωμένων ταχέως ἐξαντλεῖται τις) *πολλαχ.* Ἡ σημ. καὶ μεσν. πβ. *Πρόδρομ.* 4,271 (ἐκδ. Hesselring - Pernot) «καὶ βάνω τὸ χερίτισιν μου, συντρίβω καὶ τσακίζω, | ἐβγάνω τ' ὀλοκόκκινον, νὰ π'ες βαφέαν ὁμοιάζω». β) Ἀνασπῶ, ἐξέλκω κοιν. καὶ Τσακων.: *Ἐμπαλῆτ'ε τὰ μαχαίρα Τσακων.* || Φρ. *Βγάνω ξυλές* (δέρνω, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀνασπώμενης μαχαίρας διὰ πληγμᾶ) Κρήτ. γ) Ἐξορύσσω κοιν. καὶ Τσακων.: Φρ. *Βγάνει τῆς Παναγίᾳς τὰ μάθια* (εἶναι πολὺ ζωηρὸς) Κρήτ. δ) Ἐξάγω τοὺς ἄρτους ἀπὸ τὸν φούρνον Σκῦρ. Συνών. *ξεφουρνίζω*. ε) Ρίπτω Κεφαλλ. Κρήτ. κ.ά.: *Βγάνω μακρὰ τὴ δέτρα* Κεφαλλ. || Φρ. *Τοῦ βγάνω πέτρα* (τὸν ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ αὐτοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐν τῇ παιδιᾷ τῆς λιθοβολίας) Κρήτ. ς) Ἐκτείνω, προεκτείνω Σκῦρ.: Ἄσμ.

Ἀιτέστε, βρὲ καλὰ παιδιὰ, νὰ π'ὰ νὰ πηδηθοῦμε,

ὥς τῆς Ἀρετῆς τὸ πῆδημα ἐκεῖ νὰ παινεστοῦμε,

πηδάει ὁ Ἀβδί - ἄγας, τὸ βγάνει ὥς τὰ δέκα

(ἐνν. τὸ πῆδημα). ζ) Ἐκθέτω Κεφαλλ.: *Βγάνω τὸ ρολοὶ ὥς τὸ λαχεῖο*. 3) Διαβιβάζω, διαπερῶ σύνθηθ.: Φρ. *Τὰ βγάνω πέρα* (κατορθώνω). 4) Γεννῶ Κρήτ.: *Παροιμ.* Ἡ σκύλλ' ἀπὸ τῆ βιάσι της στραβὰ κουλούκια βγάνει (ἐπὶ τοῦ ἐν σπουδῇ ἀτελῇ κατεργαζομένου). 5) Ἀναδίδω, φύω κοιν. καὶ Τσακων.: *Παροιμ.* *Τὸ καρβούνη νὰ μπάλερε!* (ἄνθρακα νὰ βγάλῃς! ἀρὰ) Τσακων. 6) Ἐκχερσώνω γῆν ἀκαλλιέργητον Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.): *Βγάνω τόπο*. 7) Ἐπὶ ὁδοῦ, διανοίγω, κατασκευάζω Νάξ. (Κορων.): *Βγάζω στράτα*.

Β) Μεταφ. 1) Ἀποκαθιστῶ, ὑπανδρεύω Σῦρ. (Ἐρμούπ.): *Βγάνω τὴν ἀδερφή μου - τὴν κόρη μου*. 2) Ἀπομακρύνω τινὰ τῆς θέσεώς του, ἀπολύω κοιν.: *Παροιμ.*

Ἡ χώρα βάνει τὸν παπᾶ κ' ἡ χώρα τὸνε βγάνει

(τὸ σύνολον τῆς κοινότητος ἀποφασίζει τὰ καθέκαστα)

Ἡπ. 3) Προτείνω Κεφαλλ.: *Βγάνω μάρτυρα*. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. 1816 καὶ 7704 (ἐκδ. JSchmitt) «τὸν Θεὸν ἐβγάνω μάρτυρα».

4) Ὁδηγῶ, φέρω κοιν. καὶ Τσακων.: Ὁ Θεὸς νὰ νι μπάλλῃ σὲ καλέ! (ὁ Θεὸς νὰ τὸ βγάλλῃ σὲ καλὸ! εὐχὴ) Τσακων. 5) Ὀρίζω, καθορίζω Κίμωλ.: *Βγάνω μιστό*. 6) Κερδίζω κοιν.: Φρ. *Βγάνω τὰ*

παπούτσι (κερδίζω τι ἴσον πρὸς τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην διὰ τὴν φθορὰν τῶν ὑποδημάτων) πολλαχ. 7) Φέρω Κρήτ. Πελοπν. (Χατζ.): *Ὁ καιρὸς βγάνει βροχὴ Κρήτ.* || Παροιμ. *Δυὸ κοῦκκοι δὲ βγάνουν ἄνοιξι Χατζ.* 8) Ἀποπερατώνω, τελειώνω, ἐπὶ ὑφαινομένων πραγμάτων Κίμωλ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τό 'χω βγάνει τὸ παννὶ Κίμωλ.* 9) Καταφέρω Κεφαλλ. : *Τὰ βάνεις μὲ δαύτονε, μὰ δὲ δὰ βγάνεις.* 10) Μυρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἀσκημα βγάνει τὸ σπῖτι τζη - τὸ στόμα τζη κττ.* Ἀσκημα βγάνουν οἱ ἐλαιές, εἶνι χαλασμένες. Ὡραῖα βγάνει ἡ μυρωδιά. || Φρ. *Βγάνει τοῦ κρασιοῦ (μυρίζει κρᾶσίλα).* 11) Ὁμοιάζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Βγάνω τοῦ δεῖνα.* 12) Στήνω Κρήτ. Κύνθ.: *Βγάνω χορὸ Κρήτ.* || Φρ. *Μοῦ βγαίνει χορὸ (μοῦ παρέχει πράγματα) Κρήτ.* 13) Διαδίδω Κρήτ. : Φρ. *Τοῦ βγάνω πρᾶμα (τὸν δυσφημῶ, τὸν συκοφαντῶ).* 14) Δυσφημῶ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τὸν βγάν' ν' τὸν χουριό.* 15) Αἰτιῶμαι ἄγν. τόπ. : *Τὸν βγάνουν πῶς φταίει.* 16) Ἐπινοῶ Κρήτ. : Φρ. *Τοῦ βγάνω κατεργαριά (τὸν ἐξαπατῶ).* 17) Ἀπροσ. συμφέρει Κρήτ. : *Βγάνει με.*

Πβ. βγάζω, βγαίνω, βγάλλω.

βγάσι ἡ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *ἐκ βασις.*

Ἐξοδος : Ἄσμ.

Ἔς τὰ μπάσια χίλιους ἔκουσε, ἔς τὰ βγάσια δυὸ χιλιάδες.

Πβ. βγάλσιμο.

βγασιά ἡ, Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βγάσι.

Συνήθως κατὰ πληθ., τέλη, τέλος : *Ἔς βγασιές τ' Μάρτ' (λήγοντος τοῦ Μαρτίου).* Πβ. βγάλσιμο.

βγασίδι τό, Πελοπν. (Βασαρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βγάσι καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Συνήθως πληθ., τὸ μέρος ὅθεν ἐξέρχεται τις : *Ὁ δεῖνα τόπος μπάσιδια ἔχει καὶ βγασίδια δὲν ἔχει.* Πβ. βγάλσιμο.

***βγάσιμο** τό, βγάσ-σιμο Εὐβ. (Κουρ.) βγάτσ'μον Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βγάσι καὶ τῆς καταλ. -ιμο.

Ἐξοδος : Φρ. *Ἐχ' βγάτσ'μον (ἔχει διάρροϊαν).* Πβ. βγάλσιμο.

βγάσμα τό, ἀμάρτ. *ἔβγασμα* Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπργκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάζω.

Ἐξοδος. Πβ. βγάλσιμο.

βγασμὸς ὁ, Θράκ. (Κεσάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βγάζω.

Ἐξοδος : Ἄσμ.

Τὸ δαχτυλίδ' μου τό 'χω 'γώ, τὴν πρώτη μ' ἀρραβῶνα, μόν' ἐσύ, κερὰ Βδοκιά, ἐὼν βγασμὸ δὲν ἔχεις.

Πβ. βγάλσιμο.

βγάστρια ἡ, ἀμάρτ. *βγάστιργια* Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βγάστης* < *βγάσι* κατὰ τὸ σχῆμα *πλάσι, πλάστης* < *πλάθω* κττ. ὅπου δύναται τὸ δραστηκὸν εἰς -της νὰ παρασυσχετισθῇ ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ ἀφηρημένον οὐσιαστικόν.

Τὸ μέρος τοῦ μελισσοκομείου ὅπου μεταφέρονται αἱ μέλλουσαι νὰ τρυγηθοῦν κυψέλαι.

βγατίκι τό, Κάρι. Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βγατός.*

1) Ἐξοδος Κάρι. : Γνωμ. *Ὁ ἄδης μπατίκια ἔχει, μὰ βγατίκια δὲν ἔχει.* 2) Τέλος, λήξις Σίφν. : *Βγατίκια Φλεβαριού.*

Πβ. βγάλσιμο.

***βγατός** ἐπίθ. *ιβγατή* ἡ, Μακεδ. (Καστορ.) *βγατό* τό, Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Λέσβ. Χίος κ.ά. *ἀβγατό* Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *ἐκ βατός* : Κατὰ Κορ. Ἀτ. 1,165 *ἐκ τοῦ βγαίνω.* Τὸ οὐδ. *βγατό* ἐκ τοῦ μεσν. *ἐβγατόν*, δι' ὃ ἰδ. Δουκ. ἐν λ. *αὐγατά.*

1) Θηλ. *ιβγατή*, τὸ μέρος τῆς παραλίας ὅπου ἀποβιβάζεται τις, ἀποβάθρα Μακεδ. (Καστορ.) 2) Οὐδ., ἀπόστημα, δοθιὴν, ἰδίως περὶ τὸν λαιμὸν Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Λέσβ. Χίος κ.ά. : *Ἐβγαλε τὸ παιδί βγατὰ Σαρεκκλ.* Ἡ σημ. καὶ μεσν. Ἰδ. Δουκ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βγάλμα* 7.

βγώνω ἀμάρτ. *ἐγβώνω* Πόντ. (Κερασ. Ὁφ.) *ἐβγώνω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) *ὀβγώνω* Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βγαίνω.* Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ εἰς -ώνω ρήματα.

Ἐξέρχομαι ἐνθ' ἀν. : Φρ. *Ἀσ' σὸ στόμαν ἀτ' μέλ' ἐβγών' (ἐπὶ τοῦ ἔχοντος ἡδεῖαν ὀμιλίαν, πβ. Ὁμ. Α 249 «τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδὴ») Χαλδ.* || Παροιμ. *Ἀσ' σ' ἔναν τ' ὅτιν ἐμπαίν' κὲ ἀσ' σ' ἄλλο ἐβγών' (ἀπὸ τὸ ἕνα ἀφτὶ εἰσέρχεται καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐξέρχεται, ἐνν. ὁ λόγος, ἐπὶ τοῦ ἀπροσέκτου εἰς τοὺς λόγους τῶν ἄλλων ἢ τοῦ ἀπειθοῦς) Κοτύωρ.*

βδέλυγμα τό, Θήρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βδέλυγμα.*

Δυσειδὴς ἄνθρωπος.

βδελυξινὸς ἐπίθ. Βιθυν. (Κατιρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βδέλυξι* καὶ τῆς καταλ. -ινός.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἀποστρέφεται τις : Παροιμ. *Παρακαλετὴ ἀγάπη ὕστερα βδελυξινὴ (ἐπὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους βία ἀναγκάζομεν νὰ πράξουν τι).*

βέβαια ἐπίρρ. κοιν. καὶ Τσακων. *βέβαια* πολλαχ. *βέβια* βόρ. ἰδιώμ. καὶ Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.) Κρήτ. (Σέλιν.) Νάξ. (Τρίποδ.) Πελοπν. (Βούρβουρ.) *βέβα* Σέριφ. Σῦρ. Τήν. *βίβια* Πόντ. *βέβαιας* Κεφαλλ. *βέβαιο* Θήρ. Κύνθηρ. Σῦρ. Τήν. *βέβαιος* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βέβαιος.* Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Τὸ *βέβια* τῶν νοτίων ἰδιώμ. κατ' ἀνομοιωτικὴν τροπὴν τοῦ *εἰς* : πρὸ τοῦ *α* καθὼς εἰς τὰ *δίκαια* > *δίκια*, *δωρεὰ* > *δωριά*, *ἡθελα* > *ἡθια*, *μεγάλος* > *μιάλος* κττ. Ἰδ. NAndriotis ἐν' Αρχ. Θράκ. Θησ. 6 (1939/40) 172 κέξ. Τὰ *βέβαιας* κατὰ τὰ εἰς -ας ἐπίρρ.

Βεβαίως, ἀσφαλῶς, μάλιστα, ἐπὶ ἰσχυρᾶς καταφάσεως κοιν. καὶ Πόντ. Τσακων. : *Βέβαια θὰ πάω - θὰ 'ρθω - θὰ φύγω. Νὰ πάω ; - Νὰ πᾶς βέβαια ! Τὸ θέλεις ; - Τὸ θέλω βέβαια ! Τὸν εἶδες ; - Καὶ βέβαια τὸν εἶδα. Ἔτσι εἶναι ; - Ἔτσι βέβαια ! κοιν. Ποιὸ νικᾷ, ἢ ἀλήθεια γὰρ τὸ ψέμα ; - Βέβαιο ἢ ἀλήθεια ! Σῦρ.*

βέβαιος ἐπίθ. κοιν. *βέβαιος* πολλαχ. *βέβιος* Πόντ. *βέβιος* βόρ. ἰδιώμ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *βέβαιος.*

1) Ἀναμφισβήτητος κοιν. καὶ Πόντ. : *Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω εἶναι βέβαιο.* || Ἄσμ.

Γιὰ δὲς πῶς μ' ἐκατήδησες κὲ οὐλ' οἱ γιανοὶ τὸ λένε

πῶς ἔχω βέβαιο χτικὸ κὲ ἀζωδανὸ μὲ κλαίνε

Κρήτ. β) Οὐδ. οὐσ., ἡ βεβαιότης, τὸ ἀσφαλὲς κοιν. : *Τὸ βέβαιο εἶναι πῶς αὐτὸς εἶναι ἀθῶος.* 2) Ἀναπόφευκτος κοιν. : *Βέβαιος θάνατος. Βέβαια καταστροφή.* 3) Πεισμένος κοιν. : *Εἶμαι βέβαιος πῶς ἔτσι εἶναι. Εἶμαι βέβαιος πῶς αὐτὸς φταίει. Τὸ ἄκουσα, ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιος.*